

κ. απαρέμφατα

Το απαρέμφατο είναι ρηματικό ουσιαστικό που δεν παρεμφαίνει (= δηλώνει) πρόσωπο και αριθμό.

Διακρίνεται σε: ΕΝΑΡΘΡΟ
και ΑΝΑΡΘΡΟ

Έναρθρο απαρέμφατο

Το έναρθρο απαρέμφατο λειτουργεί

α) ως ουσιαστικό, γι' αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως:

1. Υποκείμενο, Κατηγορούμενο, Αντικείμενο
2. Ομοιόπτωτος προσδιορισμός - Ετερόπτωτος προσδιορισμός
3. Επιρρηματικός προσδιορισμός - Εμπρόθετος προσδιορισμός

➤ *Τὸ λακωνίζειν ἐστὶ φιλοσοφεῖν*
(υποκείμενο).

β) ως ρηματικός τύπος, γι' αυτό έχει ιδιότητες του ρήματος:

1. Υποκείμενο (ταυτοπροσωπία, ετεροπροσωπία)
2. Αντικείμενο
3. Χρόνο, Φωνή, Διάθεση

1. Έχει άρνηση μή.

2. Ό,τι βρίσκεται ανάμεσα στο άρθρο και στο απαρέμφατο εξαρτάται από το απαρέμφατο.

➤ *Ἄξιός αὐτοῖς ἐδόκει εἶναι τοῦ τοιαῦτα ἀκούειν* (τοιαῦτα: αντικείμενο).

Άναρθρο απαρέμφατο

Το άναρθρο απαρέμφατο διακρίνεται σε:
ΕΙΔΙΚΟ και ΤΕΛΙΚΟ

A Ειδικό απαρέμφατο
(πλάγιος λόγος κρίσης)

Εξαρτάται από ρήματα:

λεκτικά (λέγω, φάσκω, φημί, ὁμολογῶ κ.ά.)

δοξαστικά (νομίζω, δοκῶ, ἡγοῦμαι, οἶμαι, ὑπολαμβάνω)

γνωστικά (γινώσκω, ἀκούω)

➤ *Ἐνόμισαν τὴν πόλιν ἐν κινδύνῳ εἶναι.*

Το ειδικό απαρέμφατο χρησιμοποιείται ως:

1. ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΟ, σε απρόσωπα ρήματα των παραπάνω κατηγοριών, όπως *δοκεῖ, εἴρηται, λέγεται, ἀγγέλλεται*.

2. ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ, σε προσωπικά μεταβατικά ρήματα των παραπάνω κατηγοριών.

➤ *Πάντας ὑμᾶς οἶομαι γινώσκειν.*

3. ΕΠΕΞΗΓΗΣΗ, σε γενικές έννοιες και κυρίως σε ουδέτερα αντωνυμιών (*τοῦτο, τότε, ἐκεῖνα, τοιαῦτα*).

➤ *Ἐλεγον τοῦτο, οὐκ εἶναι αὐτόνομοι.*